

Список бібліографічних посилань

1. Александров Д. О. Аналіз комплексної психологічної моделі особистості працівника органів внутрішніх справ. *Проблеми екстремальної та кризової психології*. 2013. Вип. 14, ч. 1. С. 3–10.
2. Битянова М. Р. Организация психологической работы в школе. Изд. 2-е, исправ. М. : Совершенство, 1998. 298 с.
3. Зеер Э. Ф. Психология личностно-ориентированного профессионального образования. Екатеринбург : Изд-во Урал. гос. проф.-пед. ун-та, 2000. 258 с.
4. Климов Е. А. Психология профессионального самоопределения. М. : Академия, 2004. 304 с.
5. Яковенко С. І., Ятчук М. С. Динаміка змін особистості курсантів і студентів в умовах ВНЗ МВС // Актуальні проблеми сучасної психології та педагогіки вищих навчальних закладів МВС України : матеріали круглого столу (м. Харків, 11 листоп. 2011 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2011. С. 71–77.

Отримано 19.04.2020

УДК 159.922

ПОЛИВАНЮК В. Д.,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри тактико-спеціальної підготовки

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0003-3295-4434>;

ПОНОМАРЬОВА В. Р.,

курсант 3 курсу факультету підготовки фахівців

для органів досудового розслідування

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ПСИХОЛОГІЧНА ПІДГОТОВКА ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

У роботі розглядаються питання психологічної підготовки поліцейських як важливої умови підвищення ефективності діяльності поліції шляхом проведення різного виду практичних занять.

Ключові слова: психологічна підготовка, Національна поліція України, екстремальні умови, професійна діяльність.

Безперечно, актуальність питання стосовно психологічної підготовки поліцейських ніким не може заперечуватись, воно не піддається критиці, тому що на протязі всього існування органів виконавчої влади, а в нашому випадку це період становлення Імператорської поліції, розвиток Радянської міліції, спадкоємство сучасної Національної поліції України, тобто проміжок часу вже більше ста років, готовність «охоронця закону» стати до бою зі злочинністю грає важливу роль у боротьбі за правопорядок у державі.

Поліцейський завжди першим стає у безкінечній війні держави зі своїми внутрішніми ворогами – ворогами закону, а значить і благоустрою та спокою країни. Війна поліцейського інколи непомітна, та вона нескінченна на поприщі попередження злочинів, переслідуванні правопорушників, відновленні порушених прав і свобод громадян, та у всіх тих випадках, коли перед правоохоронцем немає заклятого ворога а є лише особа, така сама людина як і він, в якій є проблеми, з якими їй необхідно допомогти.

У всіх тих випадках, коли постає питання не в тому, чи вмє поліцейський застосовувати вогнепальну зброю, використати свої професійні знання та вміння, а в тому, чи вмє він домовитись, чи вмє він утішити, чи вмє він справитись із людським горем і чи зможе він пройти через всі ті випробування чужих проблем та болі, не втратив у вирії подій себе, не забувши яку відповідальну місію покладено на нього та що саме від його поведінки

та прийнятих рішень залежить розвиток подій які стануться, інколи це доля окремих громадян, інколи цілих сімей, а інколи і саме «життя» [1].

Щоденно перебуваючи під тиском соціальної відповідальності за ефективність своєї роботи, поліцейський потрапляє в особливі та екстремальні умови, вступає у комунікацію із різними категоріями громадян, нерідко налаштованих недоброзичливо, вирішує питання застосування фізичної сили, спеціальних засобів, вогнепальної зброї, вирішує питання та урегульовує конфлікти, та завжди, а виключення це підтвердження правила, діє при дефіциті часу та підвищеному ризику.

Основними питаннями є розкриття можливих напрямів вдосконалення психологічної підготовки працівників Національної поліції України, як важливої умови підвищення ефективності діяльності поліції.

Як було сказано раніше, психологічна підготовка правоохоронців є важливою складовою ефективного функціонування правоохоронного органу. При несприятливих умовах, у працівників падає ефективність роботи, вони втрачають бажання, хист, наполегливість та щирість у своїй діяльності.

Всі ці чинники шкодять як органу окремо, так і правоохоронній системі в цілому. Психологічна підготовка поліцейських є найголовнішим питанням у їх ставленні як професіоналів. Лише те, «чи готові?», «чи спроможні?», має вирішувати подальшу долю особи, на шляху становлення поліцейським. І вже в подальшому саме підтримання високого психологічного рівня особового складу, має забезпечити їх подальшу роботу, не дати їм зламатись – не дати їм здатись.

Психологічна підготовка має реалізовуватись шляхом проведення навчальних, практичних занять з використанням інтерактивних технологій та методів навчання (тренінгів, ділових ігор, психод відпрацювання смуг перешкод тощо) [2].

Завдяки проведенню навчальних занять у вигляді семінар-дискусія, семінар-дебати, семінар з використанням ігрових ситуацій допомагати курсантам опанувати методику проведення опитувань (з позицій теорії комунікації). Проведення нетрадиційних видів семінарів дозволяють організувати діалогічне спілкування учасників освітнього процесу, у рольових ситуаціях виконувати ролі експертів, поліцейських, рецензентів, опонентів, суддів, адвоката, прокурора тощо.

У педагогічній літературі наукова дефініція «тренінг» розглядається як форма інтерактивного навчання, метою якого є розвиток міжособистісної та професійної поведінки. Тренінг - це форма навчального заняття, покликана підібрати, закріпити, зробити звичайними прийоми і способи дій по ефективному виконанню професійних функцій поліцейського [3].

Таким чином, ефективна психологічна підготовка можлива за умов компресного підходу до цього питання, застосування активних форм, методів та прийомів навчання. Формування готовності до виконання складних завдань полягає в моделюванні умов майбутньої діяльності і обговоренні оптимальних дій та їх послідовності.

Список бібліографічних посилань

1. Подоляк Л. Г., Юрченко В. І. Психологія вищої школи : підручник. 2-е вид. Київ : Каравела, 2008. 352 с.
2. Кузьмина Н. В. Методы системного педагогического исследования : учеб. пособие. М. : Народное образование, 2002. 231 с.
3. Коджаспирова Г. М., Коджаспиров А. Ю. Словарь по педагогике. М. : Март, 2005. 659 с.

Отримано 20.04.2020

